

stemmen. De vuilakken. Daar begint de terreur. Ik bel hem meteen op maar hij is er niet.

ZATERDAG 6 JANUARI 1973

Werk aan het opberghok. Begin toch in de puinhoop weer een beetje opening te krijgen.

's Middags gaan we naar de nieuwjaarsreceptie van de volkstuinvereniging Amstelglorie.

Gireer meer dan tienduizend gulden aan het Medisch Comité Nederland-Vietnam, Palestina Comité, Auschwitz Comité, Indonesië Comité, het COC enz.

ZONDAG 7 JANUARI 1973

Om halfelf haal ik Eric en Thea uit de Bijlmer op, dan gaan we naar Maria en breng ik ze naar het station want ze gaan naar de verjaardag van de ouwe De Roo. Jeroen gaat meteen met me mee. Gezellig tochtje door de polder. Lichte mist en vochtig. Veel roeiers op de Amstel. Als we terugkomen gaan we naar de tuintjes. Plan-ten het kerstboompje van Maria en verplaatsen wat vaste planten. Drinken koffie en port bij de warmte van het kampeergastelletje. Jeroen controleert of de dagpauwoog nog op zijn plaats zit. Na een paar uurtjes werken in de modder gaan we weer naar huis. Zet het gegratineerde lof in de oven. Jeroen gaat ondertussen weer verder in m'n typoscript van De Walgvogel. Na het eten gesprek over Sung. Ik zeg dat Maria en hij er slecht voor hebben gezorgd. Hij wil het gewoon verdringen. Is een beetje beledigd. Maar het zit hem toch niet lekker.

Begin 's avonds aan De kroon van Lien. Kijken even naar het programma over Gertrude Stein. Slecht gedaan. Te weinig informatie. Ze laten je wel tientallen seconden lang een klokje zien om te illustreren dat Hemingway soms het klokje rond bij haar bleef.

MAANDAG 8 JANUARI 1973

159

DINSDAG 9 JANUARI 1973

158

Schrijf twee pagina's van De kroon van Lien.

Ruim 's ochtends op in het atelier en richt het opberghok verder in. Kost veel tijd.

In twee uur komen twee reporters van de BRT voor een interview rond zelf gekozen muziek. Het zijn weer de gebruikelijke oenen. Zitten eerst een halfuur met de bandrecorder te stoeien. Zetten dan de band daar verkeerd op. Ik heb muziek uitgezocht van Willem Breuker, Collision Stomp, Janis Joplin, Combination of the Two, Albert Ayler, Ghosts, Fats Waller, The Girl I left behind me, Ornette Coleman Snowflakes and Sunshine, Billy Holiday, What a little Moonlight can do, Jimmy Hendrix, Coleman Hawkins en Ben Webster, See you at the Fair.

Als we net klaar zijn komt Rob Houwer praten over het boek met foto's. Belt me er morgen over op. Ineke zit de hele tijd te bellen. Om van het branderige geroezemoes van al die zakelijke besprekingen af te komen, gaan we gauw weer naar ons tuintje om weer tot onszelf te komen. Drinken er een glaasje port en steken de kaars op de standaard op het terras aan. Kijken naar de rode achterlichten in de verte van het jachtige verkeer langs de Utrechtseweg.

WOENSDAG 10 JANUARI 1973

158

steeds tweemaal lomudal

Schrijf aan De kroon van Lien. Tik vier pagina's ervan uit.

Ruilen bij Lemaire de eerste achtersteven van Trobriand, die na die prachtige tweede die we kochten niet meer te pruimen was, in voor gesmeed ijzeren altaarstaven van de Yoruba met vogeltjes om een grote vogel.

Jeroen komt eten. Ik maak gevulde tomaten met garnalen en aspergesoep.

DONDERDAG 11 JANUARI 1973

158

Maak 's ochtends het stuk dat eerst De kroon van Lien heette maar dat ik veranderd heb in Een zomernachtfeest, omdat ik dat hoofdstuk in tweeën doe met een ander stuk over De Spin ertussen, af. Uitgetikt is het nu bijna vijf pagina's.

Om halfvijf gaan we weer even naar het tuintje. Rust vinden. Drinken een glaasje port. Al het brood dat ik vorige keer strooide is verdwenen. Een reiger landt aan de achterkant vlak bij ons huisje neer. Door de bomen weer alle gekleurde neonlichten blauwgroen, kobaltblauw en rood in allerlei tinten. In de sloot, achter mijn bamboe, weerspiegelt de rode neonreclame van de Coca Cola.

Bij Alhambra, Nöggerath en Tuschinski staan grote borden met foto's en het omslag van Turks Fruit.

VRIJDAG 12 JANUARI 1973

Enkele reis Eenzaamheid

tweemaal lomudal 158

Schrijf tussen twee en vier in een keer De kroon van Lien.

Kopen een Aladdinlamp voor het huisje en halen kaartjes bij Tuschinski voor Bij de beesten af.

ZATERDAG 13 JANUARI 1973

Laat op. Hebben een beetje uitgeslapen.

Om twee uur naar de tuintjes, naar de bestuurskamer om het tuintje te betalen. Het hele bestuur zit achter de tafel. Wij er met z'n allen voor. Eric en Thea zijn er ook bij. De penningmeester ziet er artistiek uit. Een musicus. Aardige lange man met golvend krulhaar. De voorzitter is een kleine rimpelige man. Een afgedankte sheriff uit een B-western. De secretaris lijkt een beetje op Henri Knap. Maar niet zo'n onsympathieke poen. Beetje opgeblazen rond de mond. Beetje moralistisch. Zoals hij iemand een beetje kan kapittelen omdat ze de gordijnen van haar huisje in de winter gesloten houdt. (Die moet je in de winter openlaten in verband met diefstal). Erna gaan we met z'n vieren naar de tuin. In het huisje steken we de Aladdinlamp aan. Eric haalt de deur voor de kast vandaan die we als boekenkast willen gebruiken. Geef ze twee blikken kapucijners mee en koop bacon voor ze en een fles port want Jeroen komt bij ze eten.

Halen na de boodschappen Jeroen op en brengen ze naar de Bijlmer.

ZONDAG 14 JANUARI 1973

Grijsig weer. De vorst is over. De auto's zijn niet meer wit uitgeslagen. Als je de radio aandoet en je hoort die ongezone businessstalkstem van Willem Duys, in slijmerig mineur gehouden voor de pas ontwaakte kleinburger, ben je een uur beroerd.

Begin aan De Muziektent.

Om vijf uur gaan we door de grijze schemer even naar ons tuintje. Het valt ons weer op dat de grote rode Coca Colareclame aan de Utrechtseweg niet brandt. Uit angst om sabotage tegen Amerika uit te lokken?

Schrijf stukje voor foldertje dat bij de film verspreid wordt.

MAANDAG 15 JANUARI 1973

Schrijf De Muziektent af.

In de ochtend even naar het kantoor van Tuschinski. De Miranda doet weer erg joviaal. Geen licht, maar is wel aardig. Ze laten me het ontwerp voor de advertenties en de aanplakbiljetten zien. Een krankzinnige machinerie van publiciteit, zo'n film.

Als ik 's middags zit te werken word ik overvallen door een enorme trek in iets zoets, koop bij de bakker een ons weespermoppen en twee mergpijpjes. 's Avonds als ik Maria en Karina naar de universiteit heb gebracht nog een blikje kip. Als je de wc doortrekt hoort niemand het als je een leeggegeten koekzakje in elkaar frommelt. Maar je kan het beter niet in de wc gooien, want het spoelt niet weg maar blijft drijven. (voor boek dikke man)

ZATERDAG 20 JANUARI 1973

154 pond door diarree

Tussen de middag eten we bij de Italiaan.

ZONDAG 21 JANUARI 1973

155 pond

MAANDAG 22 JANUARI 1973

tweemaal lomudal iedere dag. 157

Toch nog vreemd gehang door nasleep buikgriep.

Als ik om halfzes Maria en Karina naar de universiteit breng, hebben we het nog over het programma over sociale voorzieningen waar volgens een groot deel van het Nederlandse volk misbruik van

gemaakt zou worden. Maria zegt dan dat ze vroeger ook altijd drie dagen thuis bleef van de apotheek als ze ongesteld was. Dat ze er zo ziek van was. Verschrikkelijk, ja! Dat weten we nog als de dag van gisteren.

Als ik ze weggebracht heb, met tas met schaal, garde, twee eieren, suiker, bessensap, puddinkjes naar Theun de Winter in het Andreas-ziekenhuis. Hij is geopereerd aan zijn neusbeen waar hij toen door zo'n rotzak een klap op heeft gekregen. In de wachtkamer komt een meisje op me af met nogal wild uiterlijk, kop met rooie krullen, toch als je haar goed bekijkt ineens rococo neusje en profil. Saskia. Het meisje van Theun. Lang lichaam. Theun ziet er wonderlijk uit. Een masker van gips op zijn neus en voorhoofd. De gevangen werper. Zijn ogen zijn klein, eromheen waterig en opgezet. Ze zijn anderhalf uur met hem bezig geweest. Die jongen van Helman, die ik vroeger op het strand bij Oostkapelle zag. Is plastisch chirurg geworden. Als ik alle spullen die ik bij me heb voor de blufklopperij uitpak, moet Theun verschrikkelijk lachen. Maar dat kan hij niet goed door dat masker en het doet pijn. Hij drukt dan steeds zijn vingertoppen naast zijn neus tegen zijn bovenkaak. Het regelmatige kloppen gaat maar door. Saskia, die even naar de hoofdzuster gaat, zegt dat je het door het hele huis kan horen. Eten het roze goedje met een koud chipolatapuddinkje.

's Avonds in bed proberen Karina en ik steeds Ungeduld van Schubert te zingen. Het gaat niet helemaal goed. We gaan uit bed en draaien de plaat vijf of zes keer. Dan gaan we weer slapen.

Toen ik het vanmiddag voor de eerste keer draaide stroomden de tranen over mijn gezicht. Ik ging naar de muur staan dat Karina het niet zou zien.

DINSDAG 23 JANUARI 1973

Om tien uur brengen we Theun en Saskia naar Texel. Mooi langs het kanaal. Met de boot van halftwaalf over. Even bij de ouders van

Theun aan. Zijn moeder is jarig. Gebakje. Van die typische resten dertiger jaren in huis. Een dressoir, met in het midden een stuk of zes dikkere boeken tussen boekenstandaards. We gaan eerst met Theun en Saskia even het eiland rond. Veel wulpen en kramsvogels. Haas in prachtige galop. De Waddenzee bij Cocksdorp (Eierlandse gat). Grote groepen scholeksters staan bij elkaar te kleumen op de platen. Je ziet alleen maar het zwart omdat ze allemaal tegen de wind met de rug naar ons toe staan. Mevrouw Boon is niet thuis. We leggen bloemen voor haar op de stoep. Gaan dan door de Buitenmuy wandelen. Theun doet een plastic zak over zijn hoofd omdat hij bang is dat het gips nat wordt. De duindoornstruiken zijn onwerkelijk groen van het mos met bruine kruinen van de al dikke knoppen. Soms ruik je de munt nog als je door het dorre gewas waadt. Saskia heeft enorme trek in Smac met frites en veel mayo. En ook nog twee worstjes erbij.

DONDERDAG 25 JANUARI 1973

Lezing Leuven

ZONDAG 28 JANUARI 1973

Schrijf 's avonds eindelijk De Zelfregistrerende Barometer.

Om twee uur gaan we naar ons tuintje. Het is er druk. Veel mensen zijn in het voorjaarsachtige weer al aan het scharrelen in en rond de huisjes. We hebben zuurkool, speklap en worstjes bij ons. Onze linker burens zijn in hun tuintje aan het werk. Een kefhondje komt ons blaffend tegemoet. Praten even met ze. Daarna gaan we eerst eten. Dan beginnen we aan het pad. Stenen tussen gras. Steek pluggen van het stuk gazon dat toch weg moest om plaats te maken voor de uitbreiding van de moestuin. Lekker buiten werken tussen de vluchten spreuwen, schuwe waterhoentjes die zo onopvallend mogelijk bij het gestrooide brood proberen te komen en koolmezen. Als je thuiskomt gloeien je wangen en voel je je rozig.

DINSDAG 30 JANUARI 1973

Schrijf in één avond De Meester van de Vrouwelijke Halffiguren.
Om vijf uur naar het tuintje.

WOENSDAG 31 JANUARI 1973

158,5 tweemaal lomudal

Begin aan De grote sociale vraag.

Ik krijg een brief uit België van het meisje uit Leuven met, zoals ze zelf schrijft 'het blauwe ensemble', dat op de eerste rij zat bij mijn lezing. Met gespot en geplaag van Karina erover – ze zei dat ze jaloers en haatdragend naar haar keek – word ik toch geil en ga Karina neuken. Met haar reet omhoog op het plastic matras. Zie toch als ik klaarkom blauwe kleding die Karina van zo'n Belgische kont afstroopt.

Die blauwe kleding: 'Ik was dat meisje in dat blauw ensemble.' Fetisjisme.

Om vier uur thee gedronken bij Maria. Haal Jeroen van boven. Ligt op bed met de Medici, het boek bedoel ik, een zakje Bacon Crips en een plaat op van Korsakov. Beneden draai ik even de plaat van Schubert voor hem "Die schöne Müllerin". Ungeduld!

Trek me 's avonds onder het schrijven even af terwijl ik aan de zomer denk toen Jan en ik gewerkt hadden en Karina uit de tuin kwam en zei dat ze zich onder de beuk had zitten vingers terwijl ze eraan dacht dat wij haar samen zouden komen neuken. We namen haar toen gauw mee naar boven en Jan haalde een matras van zolder terwijl ik Karina opvrijde. Jan: 'Wat heb je een heerlijk groot lichaam. Ik zou wel een hele nacht in je armen kunnen liggen.'

Ik droom dat ik met Karina een boekhandel binnen ga. Ergens op Flevoland of in de Noord-Oostpolder, want het is zo'n laag groot ding tussen nieuwbouw. Ik koop de verzamelde gedichten van Byron voor haar. Als ik het betaald heb aan de winkelfuffrouw en er voorin kijk staat erin geschreven: 'Het is hier koel, meneer Wolkers'. Als ik aan haar vraag of zij dat erin heeft geschreven zegt ze: 'Ja, het is hier toch koel.' Als ze het boekje in gaat pakken blijkt er ook nog een toilettasje aan vast te zitten. 'Het is echt voor mensen die van griezelen houden,' zegt ze.

De hele middag gebeld met Rob in München en met drukker over de tekst in het foldertje waar die ziekelijk rancuneuze Bloemena, nadat hij eerst een onmogelijk tekstje gebakken had, in geschrapt heeft.

Lezing Koog aan de Zaan

Aardige lezing. Veel ouwe socialisten van het Nivon en veel jongelui van de scholen uit de omgeving. Driehonderdvijftig mensen. Een heel verschil met Leuven. Er wordt tenminste goed gereageerd onder de verhalen. Nu komt ook Rottumerplaat er eindelijk weer goed uit met een heleboel nieuwe dingen. Leuke discussie. Over het gebruik van z.g. schuttingwoorden in mijn werk, of ik werkelijk dat corset heb aangetrokken zoals beschreven staat in T.N.O.

Als we bij het gebouw komen staat er een bord bij de trap: Brui-loft kleine zaal, Nivon grote zaal. Als ik aan het voorlezen ben, juist bij die passage over de begrafenis van die man uit Turks Fruit, tiete kont enz. gaat zeker even de brui-loftsdeur open, want dwars door mijn woorden klinkt ineens een flard accordeonmuziek. Zeer mooi. Als de lezing afgelopen is, zien we door de glazen deuren heen de massa brui-loftsgangers dansen. Een kleine dikke accordeonist staat met die zwengel over zijn pens te spelen.